

РЕШЕНИЕ

№ 6776

гр. София, 10.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в
публично заседание на 21.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10293** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 -178 от АПК вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване.

В. В. К. от [населено място], ж к „Л. 9 ”, [улица][жилищен адрес]вх.”А”,ет.4,ап.11 е останала недоволна от решение № РО-610/ 05.09.2012 г. на ръководителя на ТП на НОИ С.-град, и потвърденото с него разпореждане № РВ ПОВН 386/ 20.12.2011 г. на ръководителя на контрола по разходите за ДОО, с което е постановено оспорващата да възстанови паричното обезщетение за отглеждане на малко дете за времето от 23.09.2009 г. до 30.11.2009 г. включително в размер на 560.00 лв. главница и 232.32 лв лихва.

Жалбоподателката твърди, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни. Конкретните оплаквания са, че с тях неправилно е определен както размерът на сумите, за които се дължи връщане в бюджета на ДОО, така и периодът, за който е начислено дължимото обезщетение. Искането до съда е за отмяна на решението и на разпореждането като издадени в противоречие с материалния закон. В съдебно заседание оспорващата настоява, че след настаняването си в детската ясла детето не я е посещавало редовно, тъй като е боледувало и и е било на лечение в болнично заведение за периодите от 08.11.2009г. до 13.11. 2009г. и от 19.11.2009г. до 24.11.2009г.

Ответникът, ръководителят на ТП на НОИ С.-град, чрез представител по пълномощие, твърди неоснователност на жалбата, по съображения, изложени в оспореното решение, а именно че релевантен за приложението на чл. 114, ал. 1 вр. чл.

53, ал. 4 КСО е единствено фактът, че детето С. К. е било настанено в детско заведение през периода 23.09.2009 г. до 30.11.2009 г. включително, като същевременно е изплащано на майката парично обезщетение за неговото отглеждане. Не претендира разноски в производството.

От фактическа страна се установява:

Жалбоподателката работи по трудов договор в [фирма] от 17.07.2006 г. Същата е била във временна неработоспособност поради бременност и раждане за времето от 27.06.2008 г. до 11.08.2009 г., а от 11.08.2009 г. до 16.07.2010 г. в отпуск за отглеждане на малко дете до 2 г. въз основа на представени болнични листове. Чрез цитираното дружество същата е подала молба - декларация за изплащане на обезщетение за отглеждане на малко дете /С. С. К./, в качеството на негова майка, на основание чл. 53 от Кодекса за социално осигуряване, Приложение № 3 към чл. 5 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавно обществено осигуряване (НИИПОПДОО) считано от 11.08.2009 г. Молбата – декларация съдържа изявление /т.5/, че детето не е настанено в детско заведение; както и тестът, че на подателя ѝ е известно, че в срок от три работни дни от промяната на декларираните обстоятелства се задължава да подаде декларация за тази промяна; че неизпълнението на това задължение съставлява административно нарушение по чл. 349 КСО; че следва да се възстанови неправомерно полученото обезщетение заедно с дължимата лихва съгласно чл.114, ал.1 КСО.

Изплатеното на К. обезщетение за периода 23.09.2009 г. до 30.11.2009 г. възлиза на 560.00 лв.

През м. декември 2011 г. служители на СУСО са съставили констативен протокол № 4064 / 16.12.2011г./л.42 от делото, описан в оспореното решение, с вх.№ 176/02.12.2011г., а в разпореждането с № 08-10-5#177 от 15.12.2011г./ за резултатите от извършена проверка по разходите за ДОО на ОДЗ № 57”Д. стряха”, намираща се в [населено място], кв. Н. Искър. В него е налична справка на деца, посещаващи яслата преди да навършат 2 – годишна възраст, в която е отразено, че С. К., [дата на раждане] , е настанен, считано от 23.09.2009 г. до 30.11.2009 г. и липсва период, в който детето не е настанено. В списъците на децата от яслената група за съответните месеци на периода са вписани по дни посещенията на детето, отсъствията поради болест и по домашни причини. Цитираните писмени доказателства не се оспорват от страните по делото. Жалбоподателката настоява, че синът ѝ е посещавал детското заведение, но не през целия записан период, бил е настанен в болница поради здравословни проблеми за времето от 08.11.2009г. до 13.11. 2009г. и от 19.11.2009г. до 24.11.2009г. и представя два броя епикризи и ведомости за пребиваване на децата в яслената група.

На 20.12.2011 г. е издадено разпореждане № РВ ПОВН 386, съгласно което В. В. К. следва да възстанови получената сума за отглеждане на малко дете. Актът е потвърден с решение № РО-610/05.09.2012г. на ответника, надлежно съобщено на адресата си на 08.06.2012 г. Оспорването, по което е образувано делото, е депозирано по реда на чл. 152 АПК на 17.09.2012г.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – директора на Столично управление „Социално осигуряване”, пред който, като

ръководител на териториално поделение на НОИ, се подават жалби срещу разпореждания за възстановяване на недобросъвестно получени суми и който съгласно чл. 117, ал.3 се произнася с решение по тези жалби.

Решението е изготвено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 117, ал.5 КСО вр. чл. 59 от АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му.

При служебната проверка за законосъобразност на оспорения акт, извършена на основание чл. 168 вр. чл. 146 от АПК, съдът не открива съществени нарушения на административно - производствените правила. Решението е издадено след надлежно сезиране, като са обсъдени доводите на оспорващата и наличните по преписката доказателства.

Не е допуснато нарушение на материалния закон.

Не се спори, че жалбоподателката е майка на роденото 16.07.2008г. дете С. С. К., която към цитираната дата се е намирала в трудово правоотношение с [фирма]. Същата е ползвала отпуск за бременност и раждане за времето от 27.06.2008 г. до 11.08.2009 г., а от 11.08.2009 г. до 16.07.2010 г. в отпуск за отглеждане на малко дете до 2 г.

Не се спори, че е представила болнични листове за временна работоспособност поради бременност и раждане и заявление – декларация за изплащане на парично обезщетение на основание чл. 50 и чл. 51 КСО за остатък от 135 до 410 дни чрез работодателя си, по които са й изплатени дължимите парични обезщетения за периода 27.06.2008 г. – 11.08.2009 г. включително. След изплащане на паричното обезщетение за бременност и раждане К. е подала чрез осигурителя си заявление – декларация по образец на Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи по ДОО по чл. 53 КСО за отглеждане на малко дете.

В съдебната практика по приложението на чл. 53, ал. 4 КСО е възприето разбирането, че настанено в детско заведение по смисъла на нормата е това дете, което е прието в детската ясла и не е отписано. В случая се касае за обединено детско заведение по чл. 27, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за народната просвета (детска градина с яслена група), приемът в което се подчинява на два режима - този по чл. 28, ал. 1 ППЗНП за детската градина и този по чл. 19 и чл. 20, ал. 1 от Наредба № 26 от 18.11.2008 г. за устройството и дейността на детските ясли и детските кухни и здравните изисквания към тях за приема в яслената група. А според посочените разпоредби от Наредба № 26 децата се приемат в детските ясли от директора на яслата, за което родителите представят молба, придружена от документите, изброени в чл. 20, ал. 1. В случая не се спори, че детето е записано в дневника на яслената група и обстоятелството дали то реално е посещавало детското заведение е ирелевантно, защото с неговото записване в яслената група то се счита за настанено в ОДЗ № 57 „Д. стряха” по смисъла на чл. 53, ал. 4 КСО. Изложеното в мотивите на решението и поддържано в становището по делото, съответства на трайната практика на Върховен административен съд по прилагането на тази разпоредба - настаняването на детето в детско заведение – чрез приемането му и посещаване на заведението, представлява предвидено основание за прекратяване плащането на обезщетението, като е без значение броя на посещенията. Така например в според мотивите на Решение № 4802

от 06.04.2011 г. по адм. д. № 1222/2011 г., VI отд. на ВАС, че правото на месечно парично обезщетение по чл. 53, ал. 1 КСО възниква за правоимащото лице (в казуса по настоящето дело майката) през времето на ползвания допълнителен платен отпуск за отглеждане на малко дете. Изрично се посочва, че: „На основание чл. 53, ал. 4 КСО (редакция - ДВ, бр. 68 от 2006 г. – относима и в казуса по делото) паричното обезщетение за отглеждане на малко дете по ал. 1 не се изплаща при настаняване на детето в детско заведение. Настаняването на детето в детско заведение е основание, предвидено от чл. 46, ал. 7, т. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, за прекратяване на отпуска за отглеждането му. За "настанени" в детските ясли се считат децата, които са приети от директора и са постъпили в детското заведение при спазване на реда по чл. 19 - чл. 21 от Наредба № 26 от 18.11.2008 г. за устройството и дейността на детските ясли и детските кухни и здравните изисквания към тях (обн. ДВ, бр. 103 от 02.12.2008 г.).”

Относно добросъвестността на получените суми, съдебната практика приема, че се касае за недобросъвестно получени суми за осигурителни плащания, тъй като настанявайки детето, за което се ползва отпуск в детско заведение и недекларирайки това ново обстоятелство пред органите на НОИ, за което е подписана декларация - приложение № 3 към чл. 5 НИИПОПДОО със задължение в срок от три дни от промяната на декларираните обстоятелства да подаде декларация за промяната, лицето е действало недобросъвестно – така например Решение № 5947 от 29.04.2011 г. по адм. д. № 13887/2010 г., VI отд. на ВАС.

Това обстоятелство не е декларирано от майката пред органите на НОИ в предвидения от закона срок, поради което са налице предпоставките за възстановяване на полученото парично обезщетение за отглеждане на малко дете за посочения период. С § 21 от ПЗР на ЗИД на КСО, обн. ДВ бр. 60/2011 г., в сила от 05.08.2011 г., дължимостта на така установеното задължение за лихви е поставено под условие – в зависимост от срока на възстановяването на главницата – ако същата бъде възстановена в 6 - месечен срок от деня на влизане в сила на разпореждането, с което е установена. Тази правна уредба не променя законосъобразността на установеното задължение за лихва и съответно правилността на изводите в оспореното решение за дължимостта ѝ.

По тези съображения съдът приема, че жалбата на В. В. К. е неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 20 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, вх. № 25256/26.10.2012г. на съда от В. В. К. от [населено място] срещу Решение № РО – 610/05.09.2012 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ – ПОВН – 386 от 20.12.2011 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при Столично управление "Социално осигуряване".

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

Административен съдия: